

Menighetsblad

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Nr. 2/17 - Februar 2017

Side 2

Om tro og viten

Fra Ingrid Elise Wergelands preken
åpenbarings søndagen

Om tro og forstand

Humor fra Karsten Isachsen

Side 3

Finansiering av kirkene og kirkelig arbeid

Intervju med kirkevergen

Side 5

Kirkegårdene i Oslo sentrum

Vår Frelsers gravlund

Side 6

Hva er bevisene for at Jesus har levd?

Fra forskning.no

Side 7

Spørsmål og svar

« ...tilgi oss vår skyld slik også vi ....

Side 8

Gudstjenester og arrangementer fremover

Side 9

Faste aktiviteter i soknet

Side 10

Praktiske opplysninger om menigheten

Vi er i åpenbaringstiden – Om tro og viten

Red. innledning: Søndag 8. januar holdt menighetsprest Ingrid Elise Wergeland en preken i Lovisenberg kirke hvor hun snakket om de tre vise menn fra Østen. Deres iver etter å se det nyfødte barnet var bevist for at her var en stor konge født. I prekenen hadde hun et interessant avsnitt om forholdet mellom tro og viten. Hun fortsatte slik:

For alle blir det et fullstendig bilde når også de hellige tre konger er med på å hylle frelserfyrsten. Men for oss i dag er det kanskje like viktig at de fremstår som vismenn. For de som mest av alle nekter å knele ned ved krybben i dag, det er de som ser på seg selv som svært kloke og fulle av faktabasert kunnskap.

Vi har dette motsetningsfylte begrepsparet tro og viten, der de som tror sterkt, ser ned på dem som bare baserer seg på viten, og de som tror de vet, ser med den dypeste skepsis på de troende. Et ulykkelig skille, spør du meg, fordi det burde ha hersket gjensidig respekt og man burde forstå at det kanskje handler mer om forskjellig språk og uttrykksmåte, enn om grunnleggende motsetning.

I «De to ånder» av Henrik Wergeland sier Ohebiel: «Din kunnskaps kjerne er da tro, hver åndskraft kun det erobrende for troen.» All kunnskap baseres på en trostilslutning. Og den kunnskapen som tilsynelatende er på kollisjonskurs med troen, behøver ikke egentlig å være det i sin kjerne.

Dette er store tema. Men det går kanskje ikke så bra når vitenskapen forsøker seg på å være gudløs. Da kommer ropet på etikk, ganske raskt. Forskeridealet som det rene, ufølsomme intellekt, kommer fort til kort, på samme måten som et religiøst svermeri og føleri uten forstand ender med forferdelse. For igjen å sitere gamle Henrik: «La din fornuft seg med følelsen blande, som solen, som fletter i skyer seg inn...»

Det er viktig for oss at vismennene kneler ved krybben. Det er svært viktig, både for vismennene og for troen.

Som jeg tidligere har vært inne på, foregår det et avkristningsprosjekt i Norge i dag. Kristendomsbekjemperne kommer veldig ofte trekkende med skapelsesberetningen og fremhever at man tror at verden ble skapt på 6 dager og hevder at dette er overtro. De tar da ikke stilling til at begrepet «dag» brukes på mange vis i Bibelen, eller tidsbruken som en beskrivelse av det som er, i like stor grad som det som var.

Og så kommer de selv unna med sin påstand om en verdensforklaring basert på systematiske tilfeldigheter. Og det er kanskje vel så fantastisk som noe annet? I hvert fall bemerker den kjente britiske astronomen og forfatteren Fred Hoyle: «Sjansene for at liv tilfeldigvis skulle oppstå av ursuppen, er like sannsynlige som at en tornado skulle feie gjennom en flyfabrikk og sette sammen delene til et passasjerfly.» Det vil da si tilnærmet null. Og få klarer seg nå uten en big-bang-forklaring, en plutselig hendelse.

Jeg vil berømme ham og andre vismenn som tar seg bryet med å lytte med respekt. Se dette bildet av vismennene, eller kongene, eller hva de nå var. De leter, de speider, de arbeider for å finne løsninger på verdens problemer. Og stjernelyset går foran dem like frem til barnet i krybben. Hva gjør de så?

De tror på sitt eget funn! De bøyer seg og hyller fremtidens løsning i frelserfyrsten. Uten prestisje, uten tanke på egen forskerfremtid, uten bihensikter. Så kunne vi vel ønske at våre egne kloke hoder kunne ha den samme visdom.

Men det skal stor visdom til for å bli et ydmykt menneske. Og det skal stor kunnskap til for å se hvor lite vi egentlig kan. Så bildet av de vise menn som kneler ved krybben er et bilde fullt av håp. De kom fra det fjerne, kanskje livsfjerne, der de vise befant seg. De fant det nære og håndfaste i sin himmelske glans. De fant barnet i krybben.

Om tro og forstand

Den legendariske presten Karsten Isachsen som døde i januar i fjor, var en vittig hund. Han fortalte en gang, på et menighetsmøte i Lovisenberg om prestens samtale med ekteparet Gundersen.

Herr og fru Gundersen var nok ikke helt enige når det gjaldt kristentroen. Herr Gundersen forklarte dette på følgende måte: «Min forstand hindrer meg i å tro» hvorpå fru Gundersen raskt repliserte: «Ingen stor hindring!».

Red.

Finansiering av kirkene og kirkelig arbeid

Av Anders Smith, redaktør.

Det er ikke like lett alltid å skjønne hvem som gjør hva innen kirken. Det kan skyldes at dette varierer fra kommune til kommune og at det også har skjedd gradvise endringer i løpet av de senere årene.

I forrige nummer av Menighetsbladet gjorde vi rede for de endringene som inntrådte pr. 1.1.2017 da kirken ble skilt fra Staten ved at Den norske kirke ble et selvstendig rettssubjekt og at kirken ikke lenger skal være en etat i staten. Redaktøren var nysgjerrig på om endringene nylig også hadde virkning for Kirkelig fellesråd og ansvaret for kirkegårdene våre. I den forbindelse intervjuet jeg nylig Robert Wright som er kirkeverge i Oslo.

Fra Wikipedia henter jeg følgende:

Robert Wright (f. 1954) har vært kirkeverge i Oslo fra 2012. Wright har vært leder i Oslo Kristelig Folkeparti, leder i Oslo KrFU, medlem i Oslo bystyre (1980–95) og medlem av byrådet i Oslo (1990-91 og 2000-02).

Wright var byråd for kultur og utdanning i 1990-91 og byråd for service- og organisasjonsutvikling i 2000-2003.

Wright var adm.dir. i NHO Grafisk i perioden 2009 til 2012. NHO Grafisk var landsforeningen for grafiske bedrifter. Wright har blant annet vært regiondirektør i Næringslivets Hovedorganisasjon Oslo og Akershus. Han har vært avdelingsdirektør i NHO og generalsekretær i Energiforsyningens Lederforening.

Wright var leder av Kirkelig Fellesråd i Oslo fra desember 2008 til 2011 og har vært styremedlem i KA, som er Kirkelig arbeidsgiver- og interesseforening.

Under samtalen forteller Wright nærmere om det ansvaret fellesrådet har og de store kostnadene som løper. Det siste året har det vært store utgifter i forbindelse med Paulus og Nordstrand kirker samt nytt orgel i Sofienberg. Nylig har det også vært en sak i avisene om løse betongelementer i Frogner kirke. Han arbeider med forslag til en Kirkebruksplan som bl. a. vil omfatte hvordan enkelte kirker kan brukes på en annen måte, eventuelt leies ut til andre trossamfunn.

Nedenfor har jeg forsøkt å lage en samlet oversikt over hva stat og kommune har av oppgaver og ansvar etter 1. januar i år. Her vil man se at de kommunale midlene fordeler seg på to instanser som samarbeider nært, men hvor Kirkelig fellesråd har det vi kaller et *forvaltningsansvar* mens gravferdsetaten har et *driftsansvar*.

Statlige midler	Kommunale midler	
Til Kirkerådet	Til Kirkelig fellesråd i Oslo	Til Gravferdsetaten i Oslo
<p>Rammebevilgning fra Staten til Kirkerådet som Kirkemøtet (som øverste organ) selv må disponere og fordele.</p> <p>Brukes til å betale ca. 1700 prester, proster, biskoper og tilsatte ved bispedømmekontorene og i Kirkerådets sekretariat.</p> <p>Dette er forandringer som trådte i kraft 1.1.2017.</p>	<p>Den lokale forvaltningen av kirken lokalt innenfor personal, økonomistyring, byggdrift og gravforvaltning ble i 1997 flyttet fra kommunen til dette nyopprettede forvaltningsorganet: Kirkelig fellesråd.</p> <p>Kirkelig fellesråd er en del av kommuneforvaltningen, men ikke en del av kommunens organisasjon ved at det etter utskillelsen er to rettssubjekter som har hver sine folkevalgte organer.</p> <p>Rådet sammensettes av representanter for de valgte menighetsrådene i kommunen. Rådets oppgaver er å ivareta kirkegårder, kirkebygg og kontoret for kirkelige ansatte.</p> <p>Rådet er arbeidsgiver for flere av de ansatte i kirken: kirketjener, klokker, menighetsforvalter, menighetssekretær, organist, kontormedarbeidere; i praksis alle andre enn prestene og de statlig ansatte kateketene.</p> <p>En kirkeverge kan sidestilles med en kommunal rådmann ved at disse begge er øverste administrative leder for hvert sitt folkevalgte organ og rettssubjekt innenfor kommuneforvaltningen.</p>	<p>Begravelser og kremasjoner er regulert i lov om gravplasser, kremasjon og gravferd, forskrift til lov om gravplasser, kremasjon og gravferd og vedtekter for kirkegårder og gravlunder i Oslo kommune.</p> <p>Gravferdsetaten ivaretar kommunenes lovpålagte ansvar for gravferd ved dødsfall hvor ingen påtar seg ansvaret for å besørge gravferden.</p> <p>Kirkelig fellesråd i Oslo (KfiO) og Oslo kommune inngikk en avtale om fortsatt kommunal drift av gravferdsvirksomhet den 23. august 2002. Den skulle vare i 10 år, men er nå forlenget ut 2016. I sak 371 av 09.12.2015 fikk byrådet av bystyret fullmakt til å inngå avtale med KfiO basert på dagens ordning.</p> <p>Gravferdsetaten ivaretar kommunens utbetaling av tilskudd til tros- og livssynssamfunn utenfor Den norske kirke. Tilskuddet er hjemlet i lov om trdomssamfunn og ymist anna av 1969 og i lov om tilskudd til livssynssamfunn av 1981. Utbetalingen skjer i samsvar med lov- og forskriftsbestemmelser.</p>

Kirkegårdene i Oslo sentrum

I menighetsbladet starter vi i dette nummeret en gjennomgang av kirkegårdene i Oslo sentrum hvor vi også vil gi oversikt over kjente personer som er gravlagt der. Mye av teksten er hentet fra boken «Her hviler ....», utgitt i 1999 av Gravferdsetaten i Oslo kommune. Menighetsbladet har innhentet tillatelse til å bruke stoffet i denne boken. Først ute er omtalen av Vår Frelsers gravlund. Noe av stoffet er àjourført med hjelp fra Gravferdsetaten på henvendelse fra menighetsbladet i januar i år.

Vår Frelsers gravlund

Gamle Aker kirkegård

Krist kirkegård

Vår Frelsers gravlund

Etter at det ble forbudt å gravlegge mennesker inne i kirkene, måtte Christiania by på begynnelsen av 1800-tallet se seg om etter et sted å anlegge gravlund. Det kom samtidig et pålegg om at kirkegårdene måtte ligge utenfor bykjernen, så en utvidelse av kirkegården som på den tiden var rundt Vor Frelsers Kirke (nå Oslo domkirke), var ikke aktuelt.

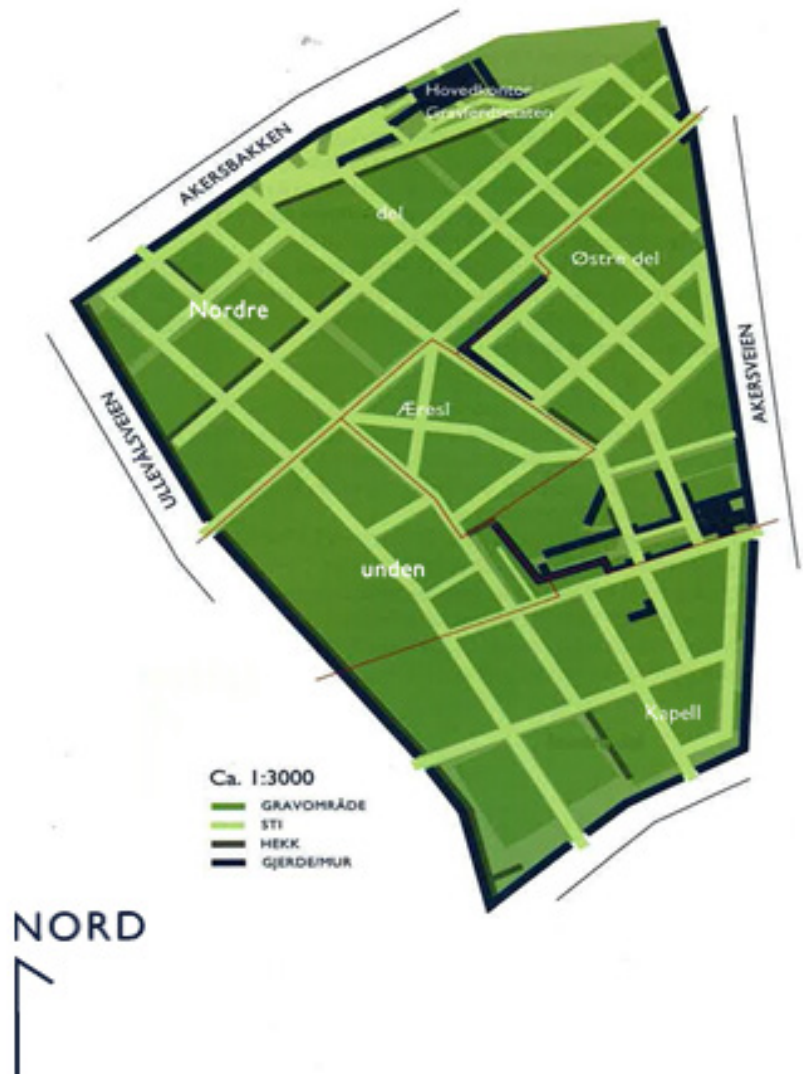
Valget falt på den såkalte Calmeyerløkka i Bymarken. Den nye gravlunden ble innviet sommeren 1808, og den første gravlagte var presteenken Anna Thulesius. Senere ble gravlunden utvidet til å omfatte flere av løkkene omkring.

I 1811 ble Vaterlands kirkegård nedlagt. Da var Vår Frelsers gravlund i mange år den eneste kirkegården for byens sivile innbyggere (de militære ble gravlagt på Christ kirkegård). Men en koleraepidemi i 1833 gjorde at behovet for nye gravplasser ble prekært, og man anla kolerakirkegårder flere steder. En av dem lå på Ankerløkka, der Yrkesskolens hybelhus ligger nå. Dette ble snart byens ordinære kirkegård, det vil si at alle som ikke hadde råd til å betale festeavgift, ble gravlagt her. Etter at kirkegården på Ankerløkka ble oversvømt da vannstanden i Akerselva steg i 1877, ble den erstattet av det som i dag er Sofienbergparken.

Dermed oppstod et visst klasseskille. Vår Frelsers gravlund fikk et eksklusivt preg med flotte familiegraver, mens de fattige ble lagt i massegraver andre steder.

I 1911 var gravlunden full. Etter den tid ble det bare opprettet nye gravsteder der festetiden hadde utløpt. Etter 1952 er det ikke opprettet flere gravsteder på Vår Frelsers gravlund, men det var fremdeles anledning til å sette ned urner i gamle familiegraver. Fra og med 2014 er det igjen mulig å få en urnegrav på Vår Frelsers gravlund. Det kan festes nye graver hvor gravlunden har satt opp eldre gravminner der tidligere inskripsjon er slipt vekk.

I årene fra 1955 ble steinrammene rundt mange graver fjernet for å lette vedlikeholdet. Dette gjorde at store deler av gravlunden mistet mye av sitt særpreg.

Men det viktigste særpreget ved Vår Frelses gravlund er den unike samlingen av historiske kvinner og menn som er gravlagt her. Etter at Norge i 1814 fikk et slags selvstyre, måtte nasjonen bygges opp fra bunnen av, både politisk, økonomisk og kulturelt. Her finner vi menneskene som gjorde det.

Æreslunden

Idéen om en æreslund for landets mest betydningsfulle borgere oppstod rundt forrige århundreskifte. Området nord for den vesle kollen som i dag ligger i midten av gravlundens, ble avsatt til formålet. I 1903 ble maleren Hans Gude den første gravlagte her.

I mange år var det Oslo menigheters fellesråd som avgjorde hvem som var verdig å få en plass blant landets store kvinner og menn. I 1972 overtok kommunens formannskap jobben. Dette var nok et vanskelig ansvar, og ordningen rant etter hvert ut i sanden.

Etter at Borghild Hammerich fikk sin grav i 1981, er det ikke opprettet nye graver i æreslunden. Den vil sannsynligvis bli bevart slik den er i dag, som et kulturhistorisk minne fra en nasjonsbyggende epoke som egentlig er avsluttet.

Bygningene

Det var meningen helt fra begynnelsen av at kirkegården skulle utstyres med et kapell. Først i 1864 ble det oppført, i gravlundens østre del. Det har senere blitt forandret en rekke ganger. Per Vigeland har malt et veggmaleri inne i kapellet. I dag tjener kapellet som Vår Frelses ortodokse kirke.

I nordenden av gravlundens er det en driftsbygning fra 1965 som huser Gravferdsetaten og Kirkelig fellesråd (de to virksomhetene gikk tidligere under navnet Oslo kommune Kirkevergen).

På toppen av kollen bak æreslunden er det et lite klokkeårn. Det har aldri blitt brukt til å varsle begravelser, men for å gi arbeiderne på gravlundens signal om arbeidstidens begynnelse og slutt.

Hvem finner vi på Vår Frelses gravlund?

Du kan lese mer om gravlundens, inkludert liste over kjente personer som er gravlagt der, ved å gå inn på Wikipedia: [klikk her](#):

https://no.wikipedia.org/wiki/V%C3%A5r_Frelses_gravlund#Personer_som_hviler_p.C3.A5_V.C3.A5r_Frelses_gravlund

Hva er bevisene for at Jesus har levd?

Nettavisen *forskning.no* hadde rett før jul en interessant artikkel med nettopp denne overskriften. Du kan trygt lese videre, for ifølge religionshistoriker Lars K. Bruun ved Københavns Universitet er det i hvert fall to historiske kilder som omtaler Jesus, uavhengig av kristen innflytelse.

Den første kilden er Josefus, en romersk-jødisk historiker. Han skrev om jødernes historie i år 93-94. To steder i verket omtaler han Jesus.

Den andre kilden er Tacitus. Han var en romersk historiker og senator. Han skrev et historisk verk om de romerske keiserne. Det ble skrevet i år 116, og det nevner også Jesus.

Vi har dessverre ikke tillatelse til å gjengi hele artikkelen fra forskning.no, men du kan selv gå inn og lese den samt en del andre artikler med relatert innhold fra forskning.no ved å klikke på

<http://forskning.no/2016/12/hva-er-bevisene-jesus-har-levd> .

Spørsmål og svar

Redaktøren har stilt følgende spørsmål:

I et av leddene i Fadervår står det: «... og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere»

Jeg har alltid syntes at denne formuleringen har vært litt spesiell: her ber vi Gud om at han må gjøre som vi (alltid gjør?), nemlig å tilgi skyld. Det er selvsagt en formastelig tanke, men allikevel spør jeg meg selv om vi her fremholder for Gud hvor gode vi mennesker er på dette området. Jeg ser at en slik lekmannsfortolkning fra min side virker sær, nesten på grensen til det blasfemiske. Men det er ikke det som er meningen. Det er heller min undring over hvordan teksten her er blitt til.

Professor i teologi ved Universitetet i Oslo, Halvor Moxnes, har svart på redaktørens henvendelse om dette:

Hva med tilgivelse?

Hvordan skal vi forstå Jesu ord om tilgivelse?

Matteus 6:12, 14-15,

12 og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.

Forklaringen på denne bønnen i Fadervår gir Matteus i avsnittet rett etter:

14 «For dersom dere tilgir menneskene de misgjerningene de har gjort, skal også deres himmelske Far tilgi dere.
15 Men dersom dere ikke tilgir menneskene, skal heller ikke deres Far tilgi de misgjerningene dere har gjort.»

Det var en viktig del av Jesu forkynnelse både å forkynne Guds tilgivelse og å kalle dem som fulgte ham til å tilgi andre. Men vi kan ikke fastslå sikkert om Jesus så menneskelig tilgivelse som en konsekvens av Guds tilgivelse, eller om menneskelig tilgivelse var en forutsetning for Guds tilgivelse. Her tar forskjellige Jesus-ord og fortellinger fram ulike sider.

Se f.eks. Jesu ord til «synderinnen i fariseeren Simons hus» i Lukas 7:36-50. Selve hovedordet fra Jesus blir i 2011 oversatt slik at hennes kjærlighet var et **resultat** av Guds tilgivelse, mens det i 1930 oversettelsen var en **forutsetning** for Guds tilgivelse:

«Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er tilgitt, **derfor** har hun vist stor kjærlighet. Men den som får lite tilgitt, elsker lite.» Norsk Bibel 2011

«Derfor sier jeg dig: Hennes mange synder er henne forlatt, **for** hun elsket meget; men den som lite forlattes, elsker lite.» 1930.

Tilgivelse er derfor dobbeltsidig, å få tilgivelse må føre til at en selv tilgir. Og det alvorlige ved ikke selv å tilgi andre, er at da kan en ikke kreve at Gud skal tilgi en. Et eksempel på det er lignelsen i Matteus 18:23-35 om den ubarmhjertige tjeneren. Utgangspunktet er Guds barmhjertighet og ettergivelse av skyld, men dette forplikter den som møter Guds overveldende godhet!

Slutten er slik:

32 Da kalte herren ham til seg igjen og sa til ham: 'Du onde tjener! Hele gjelden etterga jeg deg fordi du ba meg om det. 33 Burde ikke også du ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?' 34 Og herren ble sint og overlot tjeneren til å bli mishandlet av fangevoktere til han hadde betalt hele gjelden.
35 Slik skal også min himmelske Far gjøre med hver og en av dere som ikke av hjertet tilgir sin bror.»

Tilgivelse er derfor både en gave av Guds barmhjertighet – og en alvorlig sak!

Gudstjenester fremover

Lovisenberg kirke søndager kl. 11:00

- 5. februar: Høymesse
- 12. februar: Høymesse med Skriftemålgudstjeneste kl. 10:15
- 19. februar: Høymesse
- 26. februar: Ingen gudstjeneste, vi går i Gamle Aker- og Trefoldighetskirken
- Torsdag 2. mars kl. 19:00: Fastegudstjeneste

Gamle Aker kirke søndager kl. 11:00

- 29. januar: Høymesse
- 5. februar: Høymesse
- 12. februar: Høymesse
- 19. februar: Høymesse
- 26. februar: Høymesse på Fastelavnssøndag
- Lørdag 4. mars kl. 12:30: Dåpsgudstjeneste
- 5. mars: Nordisk gudstjeneste

Gamle Aker kirke torsdager kl. 18:30

- 2. februar: Pilegrimsmesse
- 2. mars: Pilegrimsmesse

Stille kveld

Onsdag 15. februar kl. 18:30 - 20:00 i Trefoldighetskirken

Tema: Kjærlighetsoverskudd. Innledning ved sosionom Hilde Reinertsen Myhrer, som arbeider med retreat og åndelig veiledning ved Loyola senter/St Josef-søstrene på Grefsen.

Maskeverksted

Vi lager flotte masker som forberedelse til karnevalsgudstjenesten 5. mars.

Tirsdag 28. februar kl. 16:30 i Lovisenberg menighetshus. For alle barn.

Torsdag 2. mars kl. 16:30 – 18:00 i Kirkesenteret og Stallen, Akersbakken 30. For barn fra 1, 5 – 7 år.

Torsdag 2. mars kl. 18:00 – 19:30 i Speiderlokalene, Markus menighetshus, Schwensens gate 15. For barn fra 7 – 12 år.

Trefoldighetskirken søndager kl. 19:00

- 29. januar: Evensong
- 5. februar: Storbymesse. Oslo bispedømmes MisjonsUKA. Tema: Entreprenørskap. Biskop Ole Christian Kvarme, gjest Jiwan Subedi som er statsviter og arbeider som politisk rådgiver ved EUs delegasjon i Nepal.
- 12. februar: Ingen gudstjeneste, vi går i Gamle Aker- og Lovisenberg kirke
- 19. februar: Storbymesse. Tema: Hvem er Jesus for deg?
- 26. februar: Evensong
- 5. mars kl. 11:00: Karnevalsgudstjeneste
- 5. mars: Storbymesse. Tema: Laster og dyder. Gjest: Kari Veiteberg, dr. theol og prest ved Kirkens Bymisjon.

Trefoldighetskirken onsdager kl. 17:30

- 25. januar: Kveldsmesse
- 1. februar: Kveldsmesse
- 8. februar: Kveldsmesse
- 15. februar: Kveldsmesse
- 22. februar: Kveldsmesse
- 1. mars: Kveldsmesse på Askeonsdag

Faste aktiviteter i soknet

Bare Barnemat

Annenhver tirsdag kl. 16:30 – 19:00 i Lovisenberg menighetshus. For foreldre med barn i alderen 0 - 12 år. Middag, lek og hobbyaktivitet, dessert og avslutning. Pris: voksne kr 50, barn gratis. Bare Barnemat, våren 2017: 17. januar, 31. januar, 14. februar, 28. februar, 14. mars, 28. mars, 11. april, 25. april, 23. mai og 6. juni.

Babysang

Torsdager kl. 11:00: For babyer under 8 måneder. 13:00: For babyer over 8 måneder. Akersbakken 30.

Småbarnssang og Barnegospel

Torsdager kl. 16:30 – 18:00 i Akersbakken 30. Vi spiser og synger sammen før St. Hanshaugen barnegospel (barn fra 5 år) øver i Stallen og Småbarnssang (barn til og med 4 år) synger og leker i Akersbakken 30. Avslutning kl. 18:00. Oppstart 12. januar.

Oslo 32 KFUK-KFUM-speidere

Torsdag kl. 18:00 – 19:30 i Markus menighetshus, Schwensens gate 15. For barn i skolepliktig alder.

Trefoldighet jentekor

Torsdager kl. 16:30 - 19:00 i Trefoldighetskirken. Vi trenger sangere! Prøvesang for jenter i alderen 9-20 år. Ta kontakt på e-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Klubben 10 -14

Tirsdager kl. 17:30 – 19:45 i Stallen, Akersbakken 30. Spill, sosialt samvær og litt mat. Kvelden avsluttes med fortelling fra Bibelen.

Kafé treffpunkt

Tirsdager kl. 12:00 - 14:00 i Markus menighetshus. Treff for alle hvor inntekt for salg av kaffe og kaker går til menighetens misjonsprosjekt med sosialt arbeid på Madagaskar.

Åpen kirke – «Ta tiden tilbake»

Tirsdager kl. 16:00 – 18:00 i Trefoldighetskirken. Et sted for stillhet, ettertanke, bønn og lystenning. Kl. 17:00 Tidebønn «Ved arbeidsdagen slutt» i sidekapellet.

Fristedet

Første onsdag i måneden kl. 18:00 i Lovisenberg kirke, måltid kl. 17:00 på Diakonissehuset i Mor Guldborg-stuen. Fristedet er en kveld med refleksjon, ettertanke og musikk.

Markus/St. Hanshaugen misjonsforening

Første onsdag i månedene september, oktober, november og april, mai, juni kl. 11:30 i Markus menighetshus.

Andakt

Torsdager kl. 11:30 i Cathinka Guldborg-senteret.

Værestedet

Lørdager kl. 16:00 – 19:00 i Trefoldighetskirken. Aldersgrense 18 år.

Tilbudet er spesielt rettet mot bostedsløse og personer med rus- og/eller psykiatriproblemer i Oslo sentrum.

Pilegrimssenter Oslo

Senteret er åpent alle virkedager kl. 09:30 - 15:00. Besøksadresse: Akersbakken 30.

Besøk soknets nettside for å se alle aktiviteter: www.kirken.no/ssh

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Kirkene:

Lovisenberg kirke: Lovisenberggata 4

Gamle Aker kirke: Akersbakken 26

Trefoldighetskirken: Akersgata 60

Domkirken: Karl Johans gate 11

Nettsiden:

www.kirken.no/ssh

Menighetskontoret:

Akersbakken 30, 0172 Oslo.

E-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Telefon: 23 62 91 20

Telefon- og besøkstid: tirsdag og torsdag mellom kl. 10:00 - 12:00 og 13:00 - 15:00

Menighetsrådets leder:

Kari Haaland Osberg.

Menighetsbladet:

Redaktør: Anders Smith (ande-smi@online.no)

Ansvarlig for grafikk og nyhetsformidling: Sølvi Nykland (sn986@kirken.no)

Menighetsbladet utgis kun i elektronisk form (i PDF-format). Gratis e-post abonnement kan bestilles hos Sølvi Nykland (sn986@kirken.no). Enkelte institusjoner kan også skrive ut bladet på papir og gi det til folk som ikke kan motta bladet elektronisk selv. Det gjelder f. eks. St. Hanshaugen eldresenter, Lovisenberggt. 4E.

